

Тревога за Русе!

Ако другаде децата посрещат с радост звъна на училищната камбана, русенчетата нямам повод за радост — поне засега нито нашето, нито румънското държавно ръководство са ги зарадвали с оптимистична вест. А истината е, че само една вест е в състояние да върне усмивките по лицата на русенските деца и техните родители — закриването на химическите заводи в Гюргево. И тъй като те не само продължават да обгазят 19-вековния български град, а и тихо, мълком се разширяват, тазгодишният първи учебен ден премина не под знака на оптимизма, а под разветите траурни знамена, събрали на Площада на свободата и околните улици много и много хиляди ученици, учители, майки и бащи.

Русенци, надживели вчера политическите страсти, проведоха обединени този нечуван протестен урок по екология. Това е продължението на демонстрациите на русенските майки, пробудили преди 3 години съвестта на нацията. Организаторите на тази акция — Синдикатът на българските учители, Училищният синдикат при Конфедерацията на труда „Подкрепа“ и Синдикатът на просветните дейци в България, целят едноеднично нещо — не само българската, а и световната общественост да се притече на помощ на един от най-старите градове в Европа.

Със свито сърце слушах треперещите от възмущение детски гласчета, отправящи призив за

Валентин ХРИСТОВ

помощ: „Ние няма да апелираме. Днес апелират само президентите и съдиите, а ние никого не можем да осъдим, защото сме осъдени. Ние няма да молим, защото достатъчно молихме. Ние, децата, не можем да се радваме дори на най-простичките човешки радости, защото над нас постоянно тегне мисълта за бедствие...“ Как няма да изтръпне човек, когато слуша детските стихове „Реквием за Русе“? И чие сърце не трепва при гледката на забулените с противогазови маски детски лица? Или при тъжното детско шествие, понесло в празничния ден сухи венци към Дунава в знак на протест срещу заплахата от северния бряг на реката. Заплаха, допринесла вече за смъртта на не едно дете. Заплаха, поради която днес всяко седмо дете в Русе е хронично болно, а всяко второ от болните има поразени бели дробове...

В своето обръщение към децата на Русе президентът на страната д-р Желю Желев изразява личното си съпричастие с мъката, породена от безплодното на досегашните опити да се премахне 9-годишният хлорен екоцид, и заявява решимостта си най-сетне да бъде решен този жизненоважен за русенци проблем. Обещаната от румънския президент Йон Илиеску международна експертиза трябва да спомогне за това. Дано!